

Sygn. akt I C 1110/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Eliza Skotnicka

Protokolant: p.o. prot. sąd. Anna Ludwiniak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 grudnia 2020 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa M. Z.

przeciwko (...) S. A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda M. Z. kwotę 4 895,00 (cztery tysiące osiemset dziewięćdziesiąt pięć 00/100) zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 19 kwietnia 2019 roku do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo w części dotyczącej odsetek oddala;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda 2 158,87 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

IV. Zwraca powodowi od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku 358,13 zł tytułem nadpłaconej zaliczki zdeponowanej pod poz. (...).

UZASADNIENIE

Powód M. Z. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 3 395 zł tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 18 kwietnia 2019 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podał, że 14 maja 2017 r. uczestniczył w kolizji drogowej, w wyniku której doznał obrażeń ciała w postaci skręcenia kręgosłupa szyjnego z dodatnim objawem szczytowymi prawostronnym objawem S. oraz uszkodzenia aparatu więzadłowo – stawowego kręgosłupa szyjnego. Wskazał, że po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego strona pozwana przyznała mu kwotę 813,53 zł tytułem odszkodowania, odmawiając wpłaty zadośćuczynienia z uwagi na jego zasądzenie w kwocie 2 000 zł w wyroku karnym wydanym przeciwko sprawcy zdarzenia. W ocenie powoda stanowisko pozwanej jest nieuzasadnione w kontekście odniesionych przez niego obrażeń i doznanej krzywdy.

Powód w piśmie z 12 października 2020 r. rozszerzył powództwo o zadośćuczynienie, domagając się zasądzenia kwoty 4 000 zł.

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Pozwana przyznała, że udzielała ochrony ubezpieczeniowej sprawcy zdarzenia, jak również, że

po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego przyznała powodowi kwotę 500 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 813,53 zł tytułem odszkodowania, przy czym w związku z zasądzeniem na rzecz powoda wyrokiem karnym kwoty 2 000 zł nie wypłaciła ustalonego zadośćuczynienia, gdyż zasądzona wyrokiem kwota w pełni kompensuje doznaną przez powoda krzywdę. Pozwana zakwestionowała żądanie w zakresie zwrotu kosztów leczenia, dalszego zadośćuczynienia oraz daty początkowej naliczania odsetek.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa w rozszerzonym zakresie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 maja 2017 r. powód uczestniczył w kolizji drogowej, której sprawca posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej.

Okoliczność bezsporna.

Po zdarzeniu powód został przewieziony do (...) (...) A. S. w W., gdzie stwierdzono u niego skręcenie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa, zalecając m. in. zażywanie środków farmakologicznych, spoczynkowy tryb życia oraz kontrolę w POZ.

Z uwagi na utrzymujące się dolegliwości bólowe powód korzystał z porad lekarza ortopedy – traumatologa oraz neurologa. W ramach specjalistycznego leczenia stwierdzono u niego objaw S. prawostronnie dodatni oraz uszkodzenie aparatu więzadłowo – stawowego kręgosłupa szyjnego. Powód został skierowany na rehabilitację. Do 24 czerwca 2017 r. przebywał na zwolnieniu lekarskim.

Dowód:

- karta informacyjna leczenia szpitalnego - k. 7
- informacje dla lekarza kierującego – k. 8, 11
- wynik badania TK kręgosłupa szyjnego – k. 8 verte
- wizyty lekarskie z 07.06.2017 r., 28.06.2017 r. i 22.11.2017 r. – k. 9, 10 verte, 11 verte
- skierowanie na zabiegi fizjoterapeutyczne – k. 9 verte - 10
- zaświadczenia (...) k. 15- 16

W związku z podjętym leczeniem specjalistycznym oraz rehabilitacją powód poniósł wydatki w łącznej kwocie 895 zł, w tym 260 zł - dwie konsultacje ortopedyczne, 360 zł – trzy konsultacje neurologiczne, 275 zł – zabiegi fizjoterapeutyczne.

Dowód:

- faktura nr (...) – k. 16
- faktura nr (...) – k. 16 verte
- faktura nr (...) – k. 17
- faktura nr (...) – k. 17 verte
- faktura nr (...) – k. 18
- faktura nr (...) – k. 18 verte

Wyrokiem z 28 sierpnia 2018 r. wydanym przez Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w sprawie o sygn. akt (...) zasądzono od sprawcy zdarzenia na rzecz powoda kwotę 2 000 zł tytułem zadośćuczynienia.

Bezsporne.

Powód zgłosił szkodę stronie pozwanej, która po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego przyznała mu odszkodowanie w wysokości 813,53 zł, w tym 385,15 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu do lekarzy i na rehabilitację, 87,92 zł tytułem kosztów leczenia oraz 340,46 zł tytułem utraconych zarobków. Jednocześnie odmówiła wypłaty zadośćuczynienia z uwagi na jego zasądzenie w wyroku karnym.

Bezsporne.

W wyniku zdarzenia z 14 maja 2017 r. powód doznał urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego z uszkodzeniem aparatu więzadłowo – torebkowego, skutkującego 3% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu (pkt J 89a Tabeli oceny procentowej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu stanowiącej załącznik do Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. Dz. U. z 2013 r. poz. 954 j. t.). Przed wypadkiem powód nie miał żadnych poważniejszych urazów. Do chwili obecnej odczuwa skutki wypadku w postaci ograniczenia ruchomości kręgosłupa szyjnego oraz dolegliwości bólowych. Dolegliwości te nasilają się przy zwiększonym wysiłku fizycznym. Nie można wykluczyć, że przebyty uraz przyczyni się do przyspieszenia rozwoju zmian zwyrodnieniowych. Rokowania co do stanu zdrowia powoda są pomyślne, w przyszłości nie powinny ujawnić się inne uciążliwości związane z wypadkiem, poza już ujawnionymi.

Dowód:

- przesłuchanie powoda - k. 36
- opinia wydana przez biegłego lekarza sądowego z zakresu chirurgii – ortopedii M. J. – k. 68 - 72

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości co do należności głównej.

W przedmiotowej sprawie poza sporem pozostawał fakt zaistnienia w dniu 14 maja 2017 r. kolizji z udziałem powoda. Strona pozwana jako ubezpieczyciel sprawcy zdarzenia przyjęła swoją odpowiedzialność, zakwestionowała jednak zasadność roszczenia dochodzonego pozwem, wskazując, że przyznane dotychczas świadczenie, w tym zasądzone wyrokiem karnym zadośćuczynienie, rekompensuje powodowi doznaną krzywdę.

Podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie były przepisy art. 444 § 1 k.c. i 445 § 1 k.c. które stanowią, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Sąd może także przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Pojęcie „sumy odpowiedniej” użyte w art. 445 § 1 k.c. w istocie ma charakter nieokreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być „odpowiednia” w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa.

Ustalenie, czy podawane przez powoda dolegliwości pozostają w związku przyczynowym z przedmiotową kolizją drogową wymagało wiadomości specjalnych z zakresu chirurgii – ortopedii, dlatego też Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego tej specjalności.

Sąd w całości podzielił wnioski zawarte w wydanej przez biegłego opinii, która jest rzetelna, fachowa, logiczna, poparta bezpośrednimi badaniami powoda oraz analizą dokumentacji medycznej. Ustalenia dokonane przez biegłego jednoznacznie wskazują, że w wyniku wypadku z 14 maja 2017 r. powód doznał urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego z uszkodzeniem aparatu więzadłowo – torebkowego, skutkującego 3% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu. Mimo iż przedmiotowa kolizja nie miała poważnego charakteru, do chwili obecnej wpływa ona na codzienne funkcjonowanie powoda z uwagi na ograniczenia ruchomości kręgosłupa szyjnego oraz odczuwane dolegliwości bólowe. Należy podnieść, że odczuwany ból ma zawsze charakter subiektywny i indywidualny, trudno zatem uznać, jaka była skala bólu odczuwanego przez powoda. Nie ulega jednak wątpliwości, że doznany uraz był dla niego źródłem cierpienia i w początkowym okresie mógł utrudniać normalne wypełnianie funkcji społecznych czy zawodowych. Świadczy o tym chociażby okoliczność pozostawania na zwolnieniu lekarskim przez 6 tygodni, co wiązało się również z uszczerbkiem majątkowym.

Niemniej, z opinii biegłego wynika, że rokowania co do stanu zdrowia powoda są pomyślne, zaś w przyszłości nie powinny ujawnić się inne następstwa zdarzenia, poza już ujawnionymi.

Mając na uwadze dokonane w sprawie ustalenia, Sąd nie miał wątpliwości, że zdarzenie z 14 maja 2017 r. negatywnie wpłynęło na codzienne funkcjonowanie powoda, było źródłem cierpienia fizycznego oraz ograniczyło czasowo jego aktywność zawodową i sportową. Z tego względu należało uznać, że adekwatnym zadośćuczynieniem do krzywdy, jakiej doznał powód będzie suma 6 000 zł. Skoro w ramach postępowania karnego zasądzono powodowi 2 000 zł, dochodzona w niniejszym procesie kwota 4 000 zł była uzasadniona.

W myśl art. 444§1 k.c. Sąd zasądził również od strony pozwanej odszkodowanie w wysokości 895 zł, w tym 260 zł z tytułu dwóch konsultacji ortopedycznych, 360 zł z tytułu trzech konsultacji neurologicznych oraz 275 zł tytułem zabiegów fizjoterapeutycznych. Wydatki te zostały przez powoda należycie udokumentowane i pozostają w związku ze zdarzeniem z 14 maja 2017 r., co potwierdził również biegły sądowy. Powszechnie wiadomo, że w rejonie zamieszkania powoda okres oczekiwania na wizytę u lekarzy specjalistów jest odległy, nie sposób zatem wymagać, by w sytuacji pojawienia się bądź utrzymywania jakichkolwiek dolegliwości, osoba poszkodowana w wypadku samochodowym zwlekała z wizytą u takiego lekarza, tylko po to, by minimalizować koszty leczenia. Nie ulega również wątpliwości, że okres oczekiwania na zabiegi fizjoterapeutyczne w ramach NFZ wynosi minimum 12 miesięcy, w przypadku urazów powypadkowych okres ten może być krótszy, niemniej tylko niezwłoczne podjęcie leczenia gwarantuje odzyskanie sprawności. Dlatego też koszty poniesione przez powoda na ten cel były, zdaniem Sądu, konieczne i brak jest podstaw do ich kwestionowania.

O należnych odsetkach ustawowych od zasądzonego roszczenia orzeczono w oparciu o art. 481 § 1 k.c. i art. 455 k.c., a także mając na uwadze treść art. 14§1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2214 t.j.). Żądanie odsetkowe od dochodzonej kwoty zostało sformułowane nieprawidłowo, bowiem z akt szkody wynika, że pismem z 18 marca 2019 r. powód zgłosił szkodę, wnosząc o wypłatę zadośćuczynienia w kwocie 19 000 zł oraz odszkodowania w wysokości 2 137,38 zł, przy czym pozwana otrzymała zgłoszenie w dniu 19 marca 2019 r. W świetle powyższego, bacząc na 30 – dniowy termin do spełnienia świadczenia, należało uznać, że pozostawała ona w opóźnieniu od 19 kwietnia 2019 r., a nie jak wskazano w pozwie od 18 kwietnia 2019 r.

Nie sposób przyznać racji pozwanej w kwestii daty początkowej naliczania odsetek, wszak wyrok w niniejszej sprawie nie ma charakteru konstytucyjnego, a na pozwanej, co do zasady, ciąży ustawowy obowiązek zakończenia postępowania likwidacyjnego w terminie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody i po jego upływie musi liczyć się z możliwością naliczenia odsetek za opóźnienie.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 100 zd. drugie k.p.c. Powód w zasadzie wygrał proces w całości, albowiem Sąd nie uwzględnił jedynie żądania w zakresie daty początkowej naliczania odsetek. W związku z powyższym, pozwana winna zwrócić mu poniesione koszty w łącznej kwocie 2 158,87 zł, w tym łączna opłata sądowa od pozwu – 400 zł,

zaliczka na poczet należności biegłego sądowego w części spożytkowana – 841,87 zł, koszty zastępstwa procesowego pełnomocnika będącego adwokatem – 900 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

Mając na względzie, że uiszczona przez powoda zaliczka na poczet należności biegłego nie została w całości spożytkowana, Sąd w myśl art. 84 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 755 j.t.), zwrócił powodowi kwotę 358,13 zł.